

خورشید در خاک نشسته

شرحی بر دعاهای روزانه حضرت زهرا علیها السلام

علیها صلوات و سلام

www.ketab.ir

سرشناسه:
عنوان و نام پندت‌آور
مشخصات شناسه
مشخصات ظاهري
و ضعیف قهرست‌نویسی
موضوع
موضوع
موضوع
شناخته افروده
رده بندی کنگره
رده بندی دیوبی
شماره کتاب‌شناسی ملی:
شاید

انتشارات لبلة القدر
۰۲۵-۳۷۷۱۲۳۲۸

انتشارات ذکرا
۰۲۱-۸۶۰۴۵۷۸۰

خورشید در خاک نشسته؛ شرحی بر دعاهاي روزانه حضرت زهرا

علي صفائی حائری (عین-صاد)

چاپ هفدهم: ۱۴۰۲

چاپ: مؤسسه بوستان کتاب

شمارگان: ۱۵۰۰

تلفن مرکز فروش: ۰۲۵-۳۷۷۱۲۳۲۸ / ۰۲۵-۹۱۲۷۴۶۱۰۲۲

همه حقوق این اثر متعلق به ناشر است

www.einsad.ir

@ali.safaeihaeri

@einsad

فهرست

به عنوان مقدمه

دعای روز شنبه

۱۱	در طلب رحمت
۱۵	رحمت
۱۶	جلوه‌های رحمت خدا
۲۱	خزانی رحمت
۲۳	اثر رحمت
۲۴	رزق
۲۴	خصوصیات رزق
۲۵	وسعت رزق
۲۶	کرامت رزق

منشاً رزق

۲۹	عنایت‌های نهفته در رزق
۳۱	احتیاج و فقر
۳۲	زیادتی شکر
۳۳	عوامل زیادتی شکر
۳۴	شناخت وسعت نعمت و رحمت
۳۵	شناخت منعم
۳۶	زیادتی افتخار
۳۷	زیادتی غنا و تعقّف
۴۰	وسعت در دنیا
۴۲	استعاذه
۴۴	تفویض

دعای روز یکشنبه

۴۷	فلاح و نجاح و صلاح
۴۷	مفردات
۴۸	فلاح
۵۰	نجاح
۵۱	صلاح
۵۲	مراحل و گام‌های سلوک

دعای روز دوشنبه

۵۷	عبدیت
۵۸	عبادت و عبدیت

۵۹	عوامل قوت در عبادت
۶۳	خاصیت دعا
۶۸	عبادت مستمر و بصیرت
۷۰	تأویل و تنزیل
۷۰	ظہر و بطن
۷۱	صراط و سبل
۷۳	رضایت و شکایت قرآن

دعای روز سه شنبه

۷۵	محیط‌ها و موضع‌گیری‌ها
۷۶	محیط غفلت
۷۷	محیط ذکر و معرفت
۷۸	محیط شکر و موضع کیری
۷۹	مغفرت و رحمت
۸۲	صالحات و حسنات

دعای روز چهارشنبه

۸۵	حافظت و ستر
۸۷	شرط حفاظت
۸۸	وسیله حفاظت
۸۹	مورد حفاظت
۹۰	کیفیت حفاظت
۹۰	شرط ستر

مورد ستر

وسیله ستر

از چه کسی می پوشاند

دعای روز پنج شنبه

هدایت و تقوا

فراز اقل: هدایت و تقوا

مراحل هدایت

فراز دوم: بهره برداری

فراز سوم: شرط بهره برداری

دعای روز شنبه

خواسته ها

قرب و وجاہت و نجاح

رؤیت ولقاء و رضایت حق

اخلاص و محبت

غفران و مغفرت

صلوات

بسم الله الرحمن الرحيم

به عنوان مقدمه

خدا را شکر که امسال را هم با یاد حسین^(ع) و ذکر او و در این شب‌های
محرم دور هم جمع شدیم. همه کوچک و حقیریم ولی انتظاری که در دل‌های
ماست این است که خداوند جمع گرفتار و غافل را با جمع واقف و شاهدی که
در کنار حسین بودند و با آن جمع حضور و شهادت همراه کند. و از این جمع
کوچک ما به آن جمع راهی پیدا شود.

من گاهی در این مجتمع تأملی می‌کنم؛ آن هم با تنوع و شکل‌های
مختلفی که دارد. آدم می‌بیند که حاصل جمع‌ها متفاوت است. گاهی دوستی را
پیدا می‌کند، همزبانی را پیدا می‌کند، درد دلی را تخلیه می‌کند. گاهی حواس‌جش
را پیدا می‌کند. گاهی خودش را پیدا می‌کند. گاهی با حسین پیوند می‌خورد و از
خود و از دنیای خود می‌گذرد؛ مثل کسانی که به کوه می‌روند، عده‌ای دنبال
فضا و تنفس خوبی هستند، گاهی علفی را جمع می‌کنند، معدنی را پیدا
می‌کنند و عده‌ای هم توجهی برایشان می‌آید و فراغت بالی. و گاهی هم پاها
شکسته می‌شود.

حروف اين است، در شب‌هایی که با هم هستیم، مسائلی را مطرح کنیم که بصیرت و توجهی را در ما بیاورد. تعلقی به ولی در ما بباید؛ تعلقی که در لحظه‌های سختی و گرفتاری، در سخت‌ترین شرایط و هنگامی که خودمان را فراموش می‌کنیم، ولی را فراموش نکنیم و از اولیای خدا دست نکشیم تا از کسانی باشیم که وقتی از حضرت پرسید آیا راضی شدید؟ فرمودند: «نعمْ أنتَ آمامی فِي الْجَنَّةِ»؛^۱ تو در بهشت هم جلودار هستی و پیشاپیش من وارد می‌شوی.

من در نظر دارم که در این شب‌ها از جملات حضرت زهراء(س)، یکی خطبه‌ی ایشان را که در مسجد مدینه خوانده‌اند مطرح کنم و با هم به آن پپردازیم؛ چرا که برای حضرت سه خطبه‌ی اذکر کرده‌اند، یکی هنگام هجوم به خانه در دفاع از امیرالمؤمنین^(ع) و دومی خطبه‌ای است که در مسجد مدینه خوانده‌اند و سومی را هم در جمع زن‌های مهاجر و انصار در مدینه ایراد کرده‌اند.

دوم: مقداری از دعاهاي حضرت در ایام هفته است که به آن اشاره می‌کنم، این طور نیست که بشود حق مطلب را ادا کرد.

ولی اعتقادم این است که در جمله‌هایی که خیال می‌کنیم باری ندارد و بافته شده، تأثیلی داشته باشیم. سؤال کنیم و زمینه‌هایی را فراهم کنیم. اینجاست که وقتی احساس می‌کنیم زیر همین کلمه‌های به ظاهر ساده این بار

از معرفت هست، تعجب می‌کنیم.

با توجه به مفردات و ترکیب‌ها و روابط و فضایی که جمله‌ها در آن شکل می‌گیرد، روشنی به دست می‌آید که زمینه ساز تأمل در همین جملات به ظاهر ساده می‌شود. به خصوص آنجایی که ما برای متکلم احاطه‌ای، حضوری، دقی و حکمتی را قائلیم، که آدمی روی کلمه‌هایی که می‌شنود به اندازه‌ای که برای متکلم آن حساب و دقت و حکمت باز کرده، به آن توجه بیشتری پیدا می‌کند.

بارها گفته‌ام، گاهی در میان یک مطلب از برداشت‌های خودمان و از آنچه که ما می‌فهمیم، جرف می‌زنیم، این برداشت‌ها مادامی که استناد نداشته باشد به ریش صاحبش بسته می‌شوند ولی اگر برایش استنادی پیدا شود و قواعد زبان، زمینه‌های خود کلام را انتظار داشته باشد، این مشکل را نخواهد داشت و بافت نیست.

به هر حال مبنای من در گفتگوها این است که با خدا و اهل بیت و حاملین وحی مأنوس شویم. نزدیک شویم و عمق و زیبایی بیانات، کارها و سیره‌ی آنها را بفهمیم و از آنها الگو بگیریم. بتوانیم از آنها بپذیریم و خودمان را محتاج و مقتدر به آنها بدانیم.

الحمد لله هم خداوند عنایت‌هایی کرده و ما را با اهل بیت آشنا کرده و از جاری فضل آن‌ها بهره‌مند ساخته. باید از دریای محبت و عنایت‌های اولیای خدا به اندازه‌ای که می‌توانیم جذب کنیم، جرعه جرعه بنوشیم.

«اللهى آنتَ المُنْتَى وَ فَوْقَ الْمُنْتَى أَشْتَكَ أَنْ لَا تُعَذِّبَ مُحِبِّي وَ مُحِبَّ عِثْرَتِي
بِالنَّارِ».^۱

«اللهى وَ سَيِّدِي أَشْتَكَ بِالَّذِينَ اضْطَفَيْتَهُمْ وَ بِكَاءٍ وَ لَدِي فِي مُفَارَقَتِي أَنْ
تَغْفِرْ لِعُصَادِ شِيعَتِي وَ شِيعَةَ ذُرَيْتِي».^۲

۱ - بحار الانوار، ج ۲۷، ص ۱۳۹؛ صحيفة الزهراء، ص ۱۹۸

۲ - صحيفة الزهراء، ص ۲۱۰